

НОВОСТИ

Hannu, Liliann, Hanna ja Miriam Keskinen
SÕBRAKIRI 3 (40) – august-september 2013

Tervitused
Peterburist!
Plaanitud
kolimispäev

nihkus veidi edasi ja startisime 15.8. Lapsed jõudsid käia Soomes kaks päeva koolis, enne kui saime viisad ja siirdusime idapiiri taha Ingeri kiriku teenistusse.

Suvi möödus kenasti. Nautisime nii päikesepaistet kui pilviseid päevi, kosutavad olid mõlemad. Juuli alguses õnnistati meid Rahvamisjoni suvepäevadel Kankaanpääs uuele tööperioodile ja kuu lõpus saime õnnistuse Tallinnas Kaarli kirikus. Suvesse on mahtunud palju toredaid kohtumisi ning ka arvukaid hüvastijätte. Kodu kokku pakkimine võttis oma aja. Kuigi oleme juba kogenud kolijad, nõuab kolimine siiski pingutusi. Täname eestpalvete eest, mis sel suvel on meid eriliselt kandnud, eriti korteri otsinguil.

Kuna Ingeri kirikus juba aeti meie viisakutse asja, ei olnud meil juulis võimalik muud viisat enam taotleda ja otsustasime korterijahile tulla viisavaba laevareisiga. Kui 10. juuli hommikul Printsess Anastassia pardalt maale astusime, mängis sadamas tervituseks orkester. Sama orkester mängis sadamas ka õhtul, kui laeva tagasi läksime, üürileping taskus. Kui nüüd aus olla, siis päris ühe päevaga me omale uut kodu siiski ei leidnud. Lepingu allkirjastamisele eelnes pea kolme nädala pikkune kirjavahetus kolleegide poolt soovitatud maakleriga. Olime läbi vaadanud kümneid korteripakkumisi, enne kui sõelale jäi 4, mida vaatama sõitsime.

Esimene korter tundus väga kena ja peremees ka meeldiv. Hannu meelest aga

polnud selle korteriga kõik siiski korras. Järgmise korteri aknad avanesid mürarikkale tänavale ning õuepoolsest aknast tuli suitsuhaisu. Ka meie auto jaoks polnuks sobivat parkimiskohta. Kolmas korterikandidaat jäi meil hoopis nägemata, sest viis minutit enne kokkulepitut aega öeldi, et seda korterit pole võimalik vaadata. Enne viimase korteri vaatamist jõudsime juba maakleriga veidi nõu pidada, kuidas edasi tegutseda, kui ka viimasest korterist asja ei peaks saama. Aga kui me viimasesse

korterrisse jõudsime, oli kohe selge, et oleme oma tulevases kodus. Kui lõpuks kõik paberid korda saime ja võtmed käes olid, kihutasime jälle taksoga otse sadamasse tagasi. Halleluuja! Milline tõhus päev.

Meie kodu on küll soovitud nelja toa asemel kolmetoaline, kuid muidu avar, valge, mitte ülemõbleeritud, omanik maksab üüritulust ka makse, aknast paistab vähemalt üks puu (mis oli minu salasoov) ning on ka väike rõdu (Hannu salasoov). Suletud sisehoovis viibides ei usuks, kui kesklinnas ollakse, nii vaikne on. Maja taga on laste mänguväljak.

Uuel kodutänaval, Rubinšteini tänaval asub kolm teatrit, arvukalt söögikohti ja ilusalonge, 6-korruseline kaubamaja, paar fotosalongi ja isegi Aerofloti piletikassa. Lähimasse bussipeatusse Nevskil on u 500 m. Sealt hüppame tüdrukutega hommikul bussi või trolli, sõidame 3 peatusevahet, kõnnime 300 meetrit ja olemegi Soome koolis, mis asub Maria kiriku kõrval. Linnatransporti kasutades (või kõndides) on koolitee 2,2 km pikk. Oma autoga liikudes oleks

selle pikkuseks 3,7 km, sest meie kodutänav on ühesuunaline nagu mitmed teised kesklinna tänavad. Ja "meie" peatusest saab bussiga ka otse Jaani kiriku juurde. Autot kasutamegi ainult poeskäiguks.

Tüdrukud on uude kooli juba hästi sisse elanud. Ka harrastusteks pole vaja koolist kaugemale minna. Miriam otsustas muusikakoolis viiulit õppima hakata. Hanna läheb bändi, pill pole veel teada. Vene keele tähed on neil enam-vähem juba selged ja nad püüavad innukalt pakenditelt ja siltidelt tekste lugeda.

Meie, täiskasvanute tegemised on neil esimestel nädalatel põhiliselt asjaajamisega seotud olnud. Vähehaaval alustame ka tegelikku tööd. Hannu esimene nädal kulus tööloaga seotud asjaajamisele. Nüüd on olemas luba, millega kuni 29.12.13. rahulikult tööd teha võib. Enne aasta lõppu tuleb samasugune asjaajamine uuesti ette võtta, kuid siis peaks juba kogu järgmise aasta kehtiva tööloa saama.

Viisadega on asi veel pooleli. Tulime Venemaale ühekordsete viisadega, kuid 17.9. peaks meie viisapikendused ka valmis saama. Seejärel saame Soome sõita, et ülejäänud asjad siia kolida. Meile appi lubanud tulla autojuhtidel polnud meile vajalikuks ajaks viisat ja seepärast mahtus meile kaasa ainult osa kraamist.

Esimesel eestikeelsel teenistusel augustis oli Hannu ülesandeks üksnes piiblitekste lugeda. 8.9. peetaval teenistusel seisab tal ees esimene eestikeelne jutlus. Vähehaaval püüame ka muu tegevusega alustada. Ehk on selleks kirkikukohvi korraldamine, et kogudusega paremini tuttavaks saada ning ühise perena rohkem kokku kasvada. Tunneme, et edasi tuleb liikuda vähehaaval. Esmalt peab tundma õppima juba olemas olevat süsteemi ning alles siis teha lisandusi või muudatusi. Vajame selleks tarkust ja tunnetust, on ju kogudus mitmeid aastaid tegutsenud

ning omad tegutsemisviisid on juba välja kujunenud. Igal tundub olevat oma nägemus, kuidas peaks asju korraldama. Kuna kirikut kasutatakse ka konserdipaigana, seab see omad raamid vaimuliku tegevuse korraldamisele. Aktuaalne on ka keeleküsimus - jumalateenistusel osalejatest mitte kõik ei oska eesti keelt ega saa isegi aru. Tuleb leida tasakaal eesti ja vene keele kasutamises.

Oleme tänulikud, kui meid ja Peterburi Jaani kogudust oma palvekätel kannad. Kirjuta meile ja tule meid vaatama!

Õnnistussoovidega
Hannu, Liliann, Hanna ja Miriam

Hannu, Liliann, Hanna ja Miriam Keskinen
e-post: eesnimi.perekonnanimi@sekl.fi

Tel +7 921 983 4012 (Hannu)
Tel + 7 921 983 4013 (Liliann)

Skype: hannu.keskinen ja liliann.keskinen
Blogi: hannukalervo.wordpress.com

Kõige kindlamalt jõuab post kohale Soome kaudu:
c/o Inkerin Kirkko
PL 189
53101 Lappeenranta
Suomi

EELK Misjonikeskus Tehnika 115, 10139 Tallinn
tel 6464760 mk@eelk.ee www.misjonikeskus.ee

Annetused meie töö heaks EELK Misjonikeskuse kontodele:
Swedbank 1120254269 SEB 10602016015008